

Rosalía: «Ni els millors comentaris et poden pujar al cap, ni els pitjors et poden afectar»

Avui l'artista estrenarà un nou videoclip, de la cançó «Con altura» | Entrevistem la guanyadora de dos Premis Enderrock 2019

Rosalía | Arxiu artista

Aprofitant que avui és un dels dies en què tots els ulls estan posats en **Rosalía** (i quin no ho és, de fet), perquè presentarà una nova cançó i un nou videoclip. "Con altura" és una cançó a tres bandes, on s'acompanya de **J. Balvin** i **El Guincho**, ai profiteu aquest moment previ als flaixos per parlar amb l'estrella catalana.

Quin és el *feedback* que t'ha agradat més d'*El mal querer* (Sony, 2018)?

Rosalía: M'agrada quan algú m'ha dit que *El mal querer* no era el disc que s'esperava, i també que alguns diguin que és un disc de pop o altres que és un disc experimental (riu). M'encanta el fet que es pugui entendre de les dues maneres.

Com vius la importantíssima projecció de la teva música, com a artista internacional?

R: Agraeixo de tot cor que la meva música arribi a persones d'arreu del món, que em pugui emocionar més enllà de barreres de llenguatge. Em sento agraïda de dedicar-me al que em fa feliç... Fer música em permet viatjar i conèixer altres cultures, altres maneres de pensar i de viure.

Què t'agrada de ser un fenomen de masses?

R: La part positiva és que les cançons que faig arriben a un nombre gran de gent, i per mi sempre ha estat important que tothom pugui gaudir del que faig. També pel fet de portar la meva carrera en aquesta direcció em sorgeixen nous reptes i això em motiva; el volum de feina no és fàcil de gestionar tant en el pla artístic o professional com logístic, mental o emocional, però sempre m'agrada sentir que no m'estanco i això m'està fent aprendre coses noves.

I què no t'agrada de ser un fenomen de masses?

R: La part més negativa diria que és el perdre moments personals importants, que voldries compartir amb la família o amb els teus i els perds pel camí. També penso que quan més exposat estàs, més gent opina sobre la idea que tenen de qui ets, i al final aquesta idea està basada en el que els altres entenen de la idea artística que tu estàs projectant i proposant. Ja no es tracta de tu com a persona. Això crec que és important tenir-ho molt clar perquè ni els millors comentaris et poden pujar al cap ni els pitjors et poden afectar, perquè això podria condicionar la teva creativitat o la teva estabilitat emocional i això és una cosa que s'ha de protegir sempre.

En què t'ha canviat veure món?

R: T'adones que encara tenim molt per aprendre aquí. Sobretot aquest any passat he estat molt als Estats Units, i tot i estimar-me els meus orígens i el lloc on he crescut, m'adono que per a la professió que he triat la indústria està establerta sobretot als Estats Units i que aquí encara queda moltíssim per treballar, moltes infraestructures per crear i molta més cultura i suport al món de l'espectacle, que s'ha d'establir i engrandir.

A part del gran ofici que tens a l'hora de fer música, com has treballat a *El mal querer* la teva imatge i els impactants recursos escènics, narratius i visuals dels teus videoclips?

R: Sempre he pensat que un bon videoclip pot reforçar la idea musical, pot fer fins i tot que una proposta molt radical o extrema es torni comprensible. Considero que avui en dia, com a espectadors, rebem un conjunt. Avui més que mai tots els sentits estan implicats quan tenim una experiència estètica o artística i jo intento cuidar cada detall del meu projecte tenint això al cap.

Com ho fas?

R: La majoria dels meus amics són persones visualment molt sensibles i que al llarg dels anys m'han ensenyat molt, m'han educat l'ull. Crec molt en el treball en equip, i la meva germana Pili, tota la gent de Canadà, **El Guincho**, Filip Cústic, Mou Mourentan, Cube, Ferran Echegaray? han estat indispensables perquè un projecte com *El mal querer* no sigui només un projecte musical.

Vas agrair a les dones de la indústria els teus Grammy llatins. A la teva obra com enfoques la crítica dels estereotips i la reivindicació del poder de les dones en el món de la música?

R: Crec que en la manera com faig música i en el mateix contingut del meu treball es pot llegir entre línies la meva implicació perquè les dones tinguem cada cop més força i poder. No soc una artista gens passiva, prenc decisions sobre tot el que té a veure amb el meu projecte. M'encanta implicar-me en la producció, triar a consciència les estructures de les cançons, gaudeixo molt fent lletres o intentant trobar una melodia que no hagi trobat abans... I com jo, hi ha moltes altres dones que també són així, però moltes vegades això no es visibilitza. Per això era tan important per a mi, quan vaig tenir el meu moment als Grammy, poder parlar d'això. És un dels temes que em toca de més a prop i considero que és molt important posar tot això sobre la taula. Perquè d'aquí a uns anys hi hagi més dones enginyeres de so, més *topliners*, més compositores o més productores; en general, més presència femenina a la indústria musical.

